

SFS 2005:713

Utkom från trycket
den 11 oktober 2005

Förordning om ändring i polisförordningen (1998:1558);

utfärdad den 15 september 2005.

Regeringen föreskriver i fråga om polisförordningen (1998:1558)
dels att 3 kap. 8 §, 5 kap. 2 och 3 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det skall införas en ny paragraf, 5 kap. 2 a §, av följande lydelse.

3 kap. Polismyndighetens uppgifter

8 §¹ Länspolismästare, biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendent, polisintendenter eller polissekreterare får fatta beslut

1. om frihetsberövande,
2. om att avvisa eller avlägsna deltagare i folksamlingar enligt 13 c § polislagen (1984:387),
3. om att skaffa sig tillträde till en bostad eller något annat ställe eller för att undersöka transportmedel enligt 20 § första och andra styckena polislagen,
4. om att skaffa sig tillträde till eller förhindra tillträde till ett hus, rum eller annat ställe m.m. eller om kroppsvisitation enligt 23 § första och andra styckena polislagen,
5. om att förbjuda tillträde till ett visst område eller utrymme eller att anvisa deltagare i en folksamling att följa en viss väg enligt 24 § polislagen,
6. om vitesföreläggande,
7. om allmänna sammankomster och cirkusföreställningar enligt 2 kap. ordningslagen (1993:1617),
8. om förbud att fortsätta att använda vissa platser eller lokaler enligt 3 kap. 17 § första stycket andra meningen ordningslagen,
9. om att återkalla tillstånd enligt 3 kap. 18 § ordningslagen,
10. om att någon skall vidta vissa åtgärder enligt 3 kap. 19 § ordningslagen,
11. om att polismyndigheten skall vidta vissa åtgärder enligt 3 kap. 21 § ordningslagen,
12. om tillstånd i fråga om handel,
13. om hämtning av barn enligt 21 kap. föräldrabalken eller om åtgärder enligt 10 § andra stycket samma kapitel,
14. om hämtning av barn enligt 18 § lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. eller om överflyttning av barn eller om åtgärder enligt 20 § samma lag,

¹ Senaste lydelse 2004:1166.

15. om avvisning eller om överlämnande enligt 4 kap. 4 § andra och tredje styckena utlänningslagen (1989:529),

16. om återtransport enligt 4 kap. 13 § utlänningslagen,

17. om att ta en utlänning i förvar eller att ställa utlänningen under uppsikt enligt 6 kap. 2, 3, 5 och 9 §§ utlänningslagen,

18. om att ta emot en nöjdförklaring enligt 7 kap. 13 § utlänningslagen,

19. om verkställighet enligt 8 kap. 11 och 13 §§ utlänningslagen,

20. om att göra en anmälan som rör utvisning enligt 2 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll, om förvar enligt 8 § första stycket samma lag, om husrannsakan, kroppsvisitation m.m. enligt 19 § samma lag eller om att framställa yrkande om tillstånd till hemlig teleavlyssning m.m. enligt 21 § andra stycket samma lag,

21. om tillstånd att resa in från eller ut till något annat land enligt 5 kap. 3 § utlänningsförordningen (1989:547),

22. om förordnande av offentligt biträde, eller

23. om förskott för överlastavgift enligt 8 a § lagen (1972:435) om överlastavgift eller om att ett fordon eller fordonståg inte får fortsätta färden enligt 8 b § samma lag.

Polismyndigheten får uppdra åt en annan anställd än som anges i första stycket att fatta beslut i ärenden som anges där, om den anställde har den kompetens, utbildning och erfarenhet som behövs.

5 kap. Handläggningen av anmälningar mot anställda inom polisen

2 § Den myndighet där anmälan har gjorts eller där frågan om att inleda förundersökning har uppstått skall omedelbart vidta de åtgärder som brådskar och som inte utan olägenhet kan skjutas upp.

En förundersökning mot en anställd inom polisen skall inledas och bedrivs med särskild skyndsamhet.

2 a § Inom polisen skall det finnas särskilda enheter för utredning av ärenden om huruvida anställda inom polisen har gjort sig skyldiga till brott i samband med arbetet eller på något annat sätt handlat felaktigt i sin myndighetsutövning.

Rikspolisstyrelsen får, efter samråd med Åklagarmyndigheten, meddela föreskrifter om hur många utredningsenheter som skall finnas, enheternas lokalisering och inom vilka polisdistrikt en enhet skall vara verksam.

Av 11 § åklagarförordningen (2004:1265) framgår vilka åklagare som får handlägga frågor om ansvar för brott som anställda inom polisen misstänks ha begått i samband med arbetet.

3 § Förhör med en anställd inom polisen i ärenden som avses i 1 § skall hållas av undersökningsledaren eller av en polis som är verksam vid en sådan särskild enhet som avses i 2 a §.

Om ett förhör inte utan olägenhet kan skjutas upp, får förhöret hållas av en annan polis som dock inte får tjänstgöra vid samma polismyndighet som den som skall höras. Om inte undersökningsledaren av särskilda skäl bestämmer något annat, skall den som håller förhöret i ett sådant fall vara lägst kommissarie och ha högre tjänsteställning än den som höras.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2005.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Charlotte von Essen
(Justitiedepartementet)

